

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 1 december 2008 (begäran om förhandsavgörande från Högsta domstolen – Finland) av den 1 december 2008 – Brottmål mot Artur Leymann och Aleksei Pustovarov

(Mål C-388/08 PPU) ⁽¹⁾

(Polissamarbete och straffrättsligt samarbete — Rambeslut 2002/584/RIF — Artikel 27 — Europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna — Specialitetsprincipen — Samtyckesförfarande)

(2009/C 44/38)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Korkein oikeus (Högsta domstolen)

Tilltalade i de nationella brottmålen

Artur Leymann och Aleksei Pustovarov

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Högsta domstolen (Finland) – Tolkning av artikel 27.2–4 i i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, s. 1) – Ändring av den gärningsbeskrivning som ligger till grund för det åtal som ligger till grund för arresteringsordern – Begreppet ”annat brott än det brott för vilket personen överlämnades” – Fråga huruvida samtyckesförfarande krävs

Domslut

1) För att avgöra huruvida det aktuella brottet inte är ett ”annat brott” än det brott för vilket den berörda personen överlämnades, i den mening som avses i artikel 27.2 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, vilket kräver att samtyckesförfarandet i artikel 27.3 g och 27.4 i rambeslutet genomförs, ska det prövas huruvida brottsrekvisiten enligt lagstiftningen i den utfärdande medlemsstaten motsvarar dem för det brott som föranlett överlämnandet, och huruvida uppgifterna i arresteringsordern i tillräcklig mån motsvarar dem i den senare processhandlingen. Förändringar av tidpunkten och platsen för brottet är tillåtna, i den mån de följer av de uppgifter som tillkommit under förfarandet i den utfärdande medlemsstaten beträffande de handlingar som beskrivs i arresteringsordern, i den mån de inte ändrar brottets art och i den mån de inte medför att något skäl uppkommer till att vägra verkställighet enligt artiklarna 3 och 4 i rambeslutet.

2) Under sådana omständigheter som i det nationella målet kan en förändring av gärningsbeskrivningen såvitt avser den berörda typen av narkotika inte i sig medföra att det föreligger ett ”annat brott” än det brott för vilket den berörda personen överlämnades, i den mening som avses i artikel 27.2 i rambeslut 2002/584.

3) Undantaget i artikel 27.3 c i rambeslut 2002/584 ska tolkas så, att om det föreligger ett ”annat brott” än det brott för vilket den berörda personen överlämnades, måste samtycke inhämtas enligt artikel 27.4 i rambeslutet och erhållas för att en påföljd eller annan åtgärd som innefattar frihetsberövande ska få verkställas. Den överlämnade personen får åtalas och dömas för ett sådant brott innan detta samtycke har erhållits, förutsatt att inga frihetsinskränkande åtgärder vidtas under åtalsfasen eller domsfasen med anledning av detta brott. Undantaget i artikel 27.3 c utgör dock inte hinder mot att den överlämnade personen underkastas frihetsinskränkande åtgärder innan samtycket erhålls, då dessa åtgärder är lagligt motiverade genom andra åtalspunkter i den europeiska arresteringsordern.

⁽¹⁾ EUT C 272, 25.10.2008.

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 19 december 2008 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof – Österrike) – Deniz Sahin mot Bundesminister für Inneres

(Mål C-551/07) ⁽¹⁾

(Artikel 104.3 i rättegångsreglerna — Direktiv 2004/38/EG — Artiklarna 18 EG och 39 EG — Rätt till respekt för familjelivet — Rätt för en person, som är medborgare i ett tredje land och som har kommit till en medlemsstat, att i egenskap av asylsökande uppehålla sig i medlemsstaten när denna person därefter har ingått äktenskap med en person som är medborgare i en annan medlemsstat)

(2009/C 44/39)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof